

พระราชบัญญัติ

เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็น
เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๒) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
- (๓) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๕ ให้บรรดาสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นเทศบาลตำบลตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เรียกชื่อและกำหนดเขตของเทศบาลตำบลตามวรรคหนึ่งตามชื่อและเขตของสุขาภิบาลเดิม

มาตรา ๕ บรรดาการกระทำใดๆ ที่คณะกรรมการสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลได้กระทำไปแล้วโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และเงินงบประมาณของสุขาภิบาลที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานให้ถือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ให้โอนทรัพย์สินและหนี้ของเงินทุนส่งเสริมกิจการสุขาภิบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินทุนส่งเสริมกิจการสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๘

สิทธิและหนี้ที่สุขาภิบาลใดมีอยู่ในเงินทุนส่งเสริมกิจการสุขาภิบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินทุนส่งเสริมกิจการสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นจำนวนเท่าใดให้ถือว่าเทศบาลตำบลที่เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลนั้นมีสิทธิหรือเป็นหนี้ในเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๘ เท่าจำนวนนั้น

มาตรา ๙ ให้กรรมการสุขาภิบาลซึ่งได้รับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลตำบลที่เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลนั้น จนกว่าจะครบวาระที่เหลืออยู่เดิมของกรรมการสุขาภิบาลนั้น

ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลให้ครบจำนวนของสภาเทศบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยเทศบาลภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระของสมาชิกสภาเทศบาลตามวรรคหนึ่ง

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่ว่าระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลตามวรรคหนึ่งมีเหลืออยู่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีเช่นนั้นให้สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาลเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๐ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สมาชิกสภาเทศบาลตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่งเลือกสมาชิกด้วยตนเองเป็นนายกเทศมนตรีคนหนึ่งและเทศมนตรีสองคนประกอบเป็นคณะเทศมนตรีแล้วเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

เทศบาลใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้สมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลนั้นเลือกสมาชิกด้วยตนเองเป็นนายกเทศมนตรีคนหนึ่งและเทศมนตรีสองคนประกอบเป็นคณะเทศมนตรี แล้วเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเพิ่มขึ้น และให้คณะเทศมนตรีตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะเทศมนตรี

มาตรา ๑๑ บรรดาข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลหรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีผลใช้บังคับต่อไปเป็นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

มาตรา ๑๒ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาใช้บังคับกับเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สำนักทะเบียนอำเภอ ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรในเขตสุขาภิบาลเดิมยังคงมีหน้าที่ดังกล่าวในเขตเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๑๓ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีอำนาจหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง หรือครบวาระแต่ไม่เกินห้าปี และมีให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่บัญญัติถึงการแต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตเทศบาลนั้น

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบ
สุขาภิบาลมีโครงสร้างไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับปัจจุบัน
การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สมควรเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิมเป็นเทศบาลตำบล และยกเลิกการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาล
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๒

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๔๙๕

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง จัดตั้งสุขาภิบาลทาสบเต้า ถึงอำเภอแม่ทา อำเภอเมืองลำพูน
จังหวัดลำพูน

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้ยกฐานะท้องถิ่นบางส่วนของ
ทาสบเต้า ถึงอำเภอแม่ทา อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ขึ้นเป็น
สุขาภิบาล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย จึงประกาศจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้น ให้เรียกชื่อว่า “สุขาภิบาล
ทาสบเต้า จังหวัดลำพูน” และกำหนดเขตไว้ดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ปากตะวันออกของ
ทางหลวงสายลำพูน—ลำปาง ตรงที่อยู่ห่างจากวัดบ้านแม่ตูดไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงเหนือ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึง
ปากเหนือของทางไปตำบลทาปลาดุก ตรงที่อยู่ห่างจากปากตะวันออก

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๓

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๔๙๕

ของทางหลวงสายลำพูน—ลำปาง ไปทางทิศตะวันออกเป็นระยะ ๑,๐๐๐
ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศ
ตะวันออกเฉียงใต้ ถึงปากเหนือของทางรถไฟสายลำปาง—เชียงใหม่
ตรงที่อยู่ห่างจากสถานีรถไฟลำปางแม่ทาไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็น
ระยะ ๑,๔๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๓

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางรถไฟสายลำปาง—
เชียงใหม่ ไปทางทิศใต้เป็นระยะ ๑,๔๓๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๔

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนานกับฝั่งใต้และฝั่ง
ตะวันออกของลำน้ำแม่ทาไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงจุดที่อยู่ห่าง
จากวัดบ้านแม่สัปดาห์ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ๘๐ เมตร ซึ่งเป็น
หลักเขตที่ ๕

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก ถึงปาก
ตะวันตกของทางไปตำบลทากาศ ตรงที่อยู่ห่างจากสามแยกไปทางทิศใต้
เป็นระยะ ๑,๒๐๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๖

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๖ เฉียบตามปากตะวันตกของ
ทางไปตำบลทากาศไปทางทิศเหนือ ถึงปากเหนือของทางรถไฟสาย
ลำปาง—เชียงใหม่ ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๗

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๔

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๔๕๕

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นต้นตรงไปทางทิศเหนือจนบรรจบกับ
หลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายประกาศนี้

ตามเส้นแนวเขตดังกล่าวกำหนดไว้ในประกาศ ให้มีหลักย่อยปักไว้
เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๔๕๕

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

